



## NIEUWS VAN DE OBLATEN

### Corona

In het septembernummer schreef ik dat Jan van Antwerpen ondanks twee vaccinaties besmet was met Corona en uit voorzorg opgenomen in het ziekenhuis. Ondanks goede medische verzorging is hij op 27 augustus overleden en op 28 augustus onder grote belangstelling en onder een zee van bloemen begraven op het kerkhof van Palmeira das Missoes. Op 4 september hebben we in de Willibrorduskerk in Middelbeers een herdenkingsviering gehouden. U vindt het In Memoriam in dit nummer.

Martin van de Avoird in Namibia is gelukkig goed hersteld van zijn besmetting en was de maand oktober op vakantie bij zijn familie hier in Nederland.

### Stichtersdag

Op zaterdag 9 oktober vierden we met onze Salesiaanse familie Stichtersdag. Rond half elf verzamelden zich 40 mensen waaronder Martin van der Avoird in Eemnes. Het was een geweldige ontmoeting na ruim een jaar dat we niet samen konden komen. Een verslag hiervan vindt u verderop in dit nummer.

### Requiem overleden medebroeders

Ook dit jaar hebben we de herdenkingsviering voor onze overleden medebroeders af moeten zeggen. Corona blijft overal de kop opsteken. Het aantal besmettingen neemt weer flink toe. Hopelijk lukt het volgend jaar.

## **Bijeenkomst Generaal bestuur en hogere oversten in Overbach Duitsland**

Omdat Corona ons verhinderde om in juli samen te komen in Annecy is de bijeenkomst verplaatst naar de week van 25 - 30 oktober in Overbach Duitsland. Samen met Judith vertrek ik op maandag 25 oktober naar Duitsland. Het is goed om elkaar weer te ontmoeten en het weerzien is zeer hartelijk. Helaas zijn we niet voltallig. Corona blijkt ook hier weer roet in het eten te gooien. De beide provinciaals uit Amerika en ook de oversten van India mogen het land niet uit, ook de provinciaal van Italië is afwezig.

Dus moet er toch nog met zoom gewerkt worden, dat betekent een ander tijdschema. Vanwege het tijdsverschil met Amerika en India vergaderen we van 14.00 uur – 18.30 en van 20.00 uur -20.45.

Er wordt op verzoek van onze generale overste verteld over de besmettingen met Corona in onze congregatie. Zes oblaten zijn aan corona overleden waaronder onze medebroeder Jan van Antwerpen.

Vanuit het generaal bestuur is hard gewerkt aan de redactie van de constituties zodat die ter goedkeuring naar Rome gestuurd kunnen worden. Ook is er een nieuw handboek gemaakt voor de vorming van oblaten in opleiding.

We besteden een middag aan de financiën en een nieuw voorstel voor het Chablais fonds (fonds waaruit de missies ondersteund worden voor de opleiding)

Donderdagavond hebben we stilgestaan bij het dubbeljubileum wat we volgend jaar gaan vieren.

In 2022 is het 400 jaar geleden dat Franciscus van Sales is overleden en we gedenken de geboortedag van Jeanne de Chantal 450 jaar geleden. Het feestjaar begint op 23 januari 2022 en eindigt op 23 januari 2023. De hele congregatie is druk bezig met het maken van allerlei plannen. Wat onze plannen zijn hebt u in het vorige nummer in het artikel van Jack de Groot kunnen lezen.

Omdat we in de morgen geen vergadering hebben zijn we op woensdagmorgen naar de Dom van Aken geweest en donderdagmorgen naar Keulen waar we rondgeleid werden door

een oud leraar van Overbach ,die Keulen op zijn duimpje kent en ons schitterende plekken liet zien en zeer grappige verhalen vertelde over zijn stad.

Vrijdagmorgen heb ik zoals elke overste een persoonlijk gesprek met het generaal bestuur wat heel prettig verloopt. Ik dacht dat we een nieuwe contactpersoon zouden krijgen voor onze Nederlandse gemeenschap omdat Jozef Költringer tot provinciaal gekozen is voor de Duitssprekende provincie. Jozef wil graag contactpersoon blijven en kan vanuit Overbach gemakkelijk naar Nederland komen. Het generaal bestuur en ook wij zijn blij met dit voorstel.

Na de lunch vertrek ik met Judith, Carlos en Aldino terug naar Nederland. De laatste twee moeten zaterdag in Eindhoven getest worden en vliegen maandag 1 november vanaf Schiphol terug naar Brazilië.

## KERSTMIS



## LAAT (JE) MAAR HOREN!

*Je hoeft het niet per se uit te bazuinen,  
het hoeft niet van de daken geschreeuwd,  
als je het maar doorvertelt.*

*Vertel van de vrede op aarde.  
Van de liefde die bruggen bouwt.  
Van de vijanden die vrienden worden.  
Van de toegestoken hand.*

*Vertel van het kind dat is geboren.  
Van de hemel die soms even de aarde raakt.  
Van de positieve Kracht die mensen inspireert  
en dromen waarmaakt.*

*Laat maar horen die woorden van hoop.  
Al klinken ze wellicht slechts als gefluister  
in het lawaai van de dag.*

Namens de medebroeders wens ik u allen van harte een Zalige Kerstfeest.

*“Moge de engel die de boodschap van vrede in de wereld bracht,  
niet aan je huis voorbijgaan.  
Moge het kind dat zijn goddelijkheid verborg achter zijn armoede in  
jouw hart woning vinden.  
Bedenk altijd dat God naar ons toekwam in de gestalte van een kind,  
en dat jij bij hem welkom bent als je zelf kind durft te zijn.” (Keltische  
zegenbede)*

Fijne feestdagen en een goed begin in het nieuwe jaar.

***Kees Jongeneelen osfs***



## In memoriam pater Jan van Antwerpen osfs

Overweging uitgesproken door Kees Jongeneelen osfs bij de herdenkingsviering op 4 september in de Willibrorduskerk te Middelbeers.

“Alles begint met verlangen” en ook met een grote portie nieuwsgierigheid, dat horen we in het Evangelie van vandaag. Zo verging het Zacheus. “Hij wou toch zo graag zien wie die Jezus was.” En omdat hij nogal klein van stuk was, klom hij in een boom aan de rand van de weg. Zo komt in deze ontmoeting, het verlangen van de een en het zoeken van de ander bij elkaar. Toen Jezus Zacheus zag die in de boom zat om Hem te zien, keek Hij naar boven. Zacheus wordt door Jezus gezien en voelt zich begrepen, aanvaard, gezocht en gevonden. Waar dat lukt, daar kan iemand het huis van zijn leven openen, de ander bij zich toelaten en daardoor ook zichzelf herkennen, net zoals Zacheus zich in zijn samenzijn met Jezus heeft geopend, Hem heeft binnengelaten en zichzelf herkend heeft.

Proeft en herkent u de vergelijking tussen Zacheus en Jan. Net als Zacheus was Jan klein van stuk hij klom niet in een boom, maar ging zijn eigen weg. Want eigenwijs was hij wel ,maar dat heeft hem gebracht waar hij wilde komen. Van kinds af aan verlangde hij om priester te worden, maar de pastoor deed dat af met een doodoener en zei jullie zijn veel te arm dat kun je niet betalen. Maar daarmee doofde hij het verlangen van Jan niet. Hij ging naar de land- en tuinbouwschool en dacht toen: Ik ga naar het klooster. Zo klopte hij aan bij ons klooster de Oblaten van Franciscus van Sales In Beek en Donk. Jan werkte als broedercandidaat in de keuken en de tuin: In Beek en Donk, Nijmegen en Tilburg. Op 17 februari 1955 legde hij zijn eerste geloften af en ontving de kloosternaam Placidus. In de roerige jaren zestig werden vele kloosters in Nederland gesloten en zo ook de onze. “Stuur mij maar naar de missie” zei Jan tegen de toenmalige provinciaal. “Het is een

noodsprong maar ik waag het erop". Zo vertrok hij in 1966 naar Brazilië. Hij kwam terecht op de boerderij in Braga bij het klein seminarie daar. Hij rooide bomen, ontgon stukken grond en maakte er een modelboerderij van. De ossen werden vervangen door een tractor en in de oogsttijd bestuurde hij een combine.

Toen het klein seminarie in Braga gesloten werd kwam Jan in de Parochie van Sante Barbera, hij werd chauffeur van de pastoor, want deze had geen rijbewijs. Toen ook de gezondheid van de pastoor achteruitging kreeg Jan steeds meer pastorale taken toegeschoven. Dat ging hem goed af. Hij volgde pastorale cursussen, studeerde 4 jaar theologie en werd op 17 oktober 1987 priester gewijd.

In de eerste lezing een tekst van Franciscus van Sales hoorden we: je moet niet in je verlangens blijven steken. Wees meer bezig met doen dan met verlangen wat dat is de kortste weg. Al doende is Jan op het spoor gekomen van zijn diep gekoesterde verlangen. Vanuit de Salesiaanse spiritualiteit geeft hij aan hoe hij met vallen en opstaan die weggegaan is.

Zelf zegt hij daarover: Die meditatie, dat is bidden eigenlijk, mediterend bidden. En dan pak je bijvoorbeeld een tekst, van Franciscus van Sales, en daarover biddend nadenken. Je moet dat heel rustig doen, heel rustig. Ik vind het een hele goede tijd. Het is heel goed om te doen en je hebt het ook nodig. Je maakt ook de voorbereiding op de dag, dat wil zeggen: wat moet ik vandaag gaan doen, wat is er aan de hand, zijn er bijzondere dingen, waar moet je naar toe, en ga je daar niet graag naartoe, dan moet je je daar toch wel een beetje op voorbereiden. Ja zoiets, tijdens de meditatie bereid je je voor op het werk van de dag.

Dat is goed, ja ook voor andere mensen zou dat goed zijn. Dat hoeft niet altijd in vergadering, dat zou je allemaal heel alleen moeten doen. Voor jezelf de dag voorbereiden en voor anderen ook, met wie je samenwerkt. Voor die anderen met wie je samenwerkt is het

ook heel belangrijk. Als je met iemand samenwerkt, moet je je voorbereiden en daarvoor moet je je als het ware een beetje trainen.

Vanuit die dagelijkse meditatie ging Jan aan het werk. En vanuit die voorbereiding op de dag kon hij zich helemaal geven aan de mensen, was hij er voor hen zonder onderscheid in lief en leed.

"De mensenzoon is gekomen om te zoeken en te redden wat verloren is." Wat verloren is zoeken en redden, dat is het programma waarmee Jezus zijn openbaar leven begon. Op het einde van zijn openbaar leven verduidelijkt Hij dat nog eens voor ons. Hij zoekt mensen die zichzelf verloren hebben, net zoals een groep helpers die na een aardbeving de mensen die onder het puin bedolven zijn willen opsporen en redden.

Zo ging Jan in de voetsporen van Jezus en was hij toegewijd aan de mensen hem toevertrouwd. Onvermoeibaar en tot op hoge leeftijd mocht hij er zijn voor zijn mensen. Hoewel hij op grote afstand van ons was verwijderd hadden we allemaal een plaatsje in zijn hart.

Graag kwam hij op vakantie en die plannen waren er nu ook weer. Helaas Corona strooide roet in het eten. Op 30 juli, hoewel gevaccineerd, werd hij met corona opgenomen in het ziekenhuis. Ieder was met hem begaan zijn medebroeders, zijn familie, zijn vrienden.

Ook de bisschop ,die hem vaak bemoedigde en contact met hem zocht, zei in zijn preek bij de uitvaart: Hij probeert het zo goed mogelijk te vertellen, hij heeft moeite met praten en heeft veel geleden. Dan hoor je de stem van Jan die hij op zijn mobieltje had opgenomen:

"Ik lijd nu heel veel. Ik weet dat onze lieve Heer van iedereen houdt en ook ik houd van alle mensen. Veel meer dan iedereen weet. Met mijn ene hand houd ik onze lieve Heer vast en met de andere alle

broers en zussen (parochianen) om samen te blijven vechten in alle moeilijke tijden op deze aarde. Allen die mij lief zijn in heel Brazilië, mijn hele familie en medebroeders krijgen mijn zegen voor alle liefde en welzijn. Alles wat goed en wenselijk is”.

Omgeven door goede zorg van artsen en verplegend personeel, maar ook door zijn medebroeders en het meeleven van zijn familie en vele mensen daar, maakte hij op 27 augustus 2021 zijn laatste reis naar de Bron van zijn leven.

Jan, oom Jan, medebroeder, we zullen je missen. Moge jij thuis zijn bij jouw en onze God. Dank voor je levend geloven, voor alles wat je hebt gedaan en betekend voor jouw mensen, voor je familie en onze Congregatie van de Oblaten van Franciscus van Sales.

